

Sách Daniel - Số một trăm năm mươi bốn

Hiểu về Khải tượng cuối cùng của Đa-ni-ên: Ý nghĩa của Belteshazzar và sự khai mở lời tiên tri

Jeff Pippenger
2024-03-23

Khải tượng cuối cùng của Đa-ni-ên gồm ba chương cuối. Chương đầu tiên trong số đó, cũng như chương cuối cùng trong ba chương ấy, trình bày kinh nghiệm của Đa-ni-ên, còn chương ở giữa trình bày lịch sử tiên tri nói về sự trỗi dậy và sụp đổ sau cùng của vua phương bắc giả mạo. Chương đầu giống như chương cuối; còn chương giữa thì nói về cuộc phản nghịch của vua phương bắc giả mạo. Khải tượng cuối cùng của Đa-ni-ên—khải tượng tại sông Hiddekel—mang dấu ấn của Alpha và Omega, Đấng là Lễ Thật. Khi bắt đầu trình bày Khải tượng cuối cùng của Đa-ni-ên, chúng ta sẽ khởi đầu với câu một.

Năm thứ ba đời Cyrus, vua Ba Tư, một điều đã được tỏ ra cho Daniel, người được gọi là Belteshazzar; điều ấy là chân thật, nhưng thời kỳ đã định thì còn lâu; và ông hiểu điều ấy và có sự hiểu biết về Khải tượng. Daniel 10:1.

Có vài sự thật được bao hàm trong câu này. Điều đầu tiên là tên “Belteshazzar” của Daniel.

Người đứng đầu các hoạn quan đặt tên cho họ; ông đặt cho Daniel tên là Belteshazzar; cho Hananiah là Shadrach; cho Mishael là Meshach; và cho Azariah là Abednego. Daniel 1:7.

Daniel được đặt tên là "Belteshazzar" trong chương một, và ông không còn được gọi là "Belteshazzar" nữa cho đến khi Khải tượng cuối cùng của ông được giới thiệu. Vì vậy, Belteshazzar là tên của ông trong lời chứng đầu tiên và cuối cùng của ông. Việc đổi tên trong lời tiên tri là biểu tượng cho mối quan hệ giao ước giữa Đức Chúa Trời và dân Ngài. Khi Chúa lập giao ước với Abram và Sarai, Ngài đã đổi tên họ thành Abraham và Sarah. Ngài đã đổi tên Jacob thành Israel, và Ngài hứa sẽ ban cho dân giao ước của Ngài trong những ngày sau rốt một tên mới.

Vì có Si-ôn, ta sẽ không nín lặng; vì có Giê-ru-sa-lem, ta sẽ không yên nghỉ, cho đến khi sự công chính của nó xuất hiện như rạng sáng, và sự cứu rỗi của nó như ngọn đèn cháy sáng. Các dân ngoại sẽ thấy sự công chính của ngươi, và mọi vua sẽ thấy vinh quang của ngươi; ngươi sẽ được gọi bằng một tên mới, là tên mà chính miệng Chúa sẽ đặt. Ê-sai 61:1, 2.

Ngài cũng hứa điều này với những người Phi-la-đen-phi, tức một trăm bốn mươi bốn nghìn người của những ngày sau rốt.

Kẻ nào thắng, ta sẽ làm cho người ấy trở nên trụ cột trong đền thờ của Đức Chúa Trời ta, và người sẽ chẳng còn ra ngoài nữa; ta sẽ viết trên người danh của Đức Chúa Trời ta, và tên của thành Đức Chúa Trời ta, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trời bởi Đức Chúa Trời ta mà xuống; và ta sẽ viết trên người danh mới của ta. Ai có tai, hãy nghe điều Đức Thánh Linh phán cùng các hội thánh. Khải Huyền 3:12, 13.

Các nhà tiên tri tiêu biểu cho dân sự của Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt, và khác với Abraham, Sarah và Israel, ý nghĩa chính xác của Beltshazzar là không được biết. Tên mà Đức Chúa Trời ban cho dân sự Ngài trong những ngày sau rốt để biểu thị mối quan hệ giao ước của Ngài là một cái tên chưa được biết cho đến thời điểm Ngài ban cho họ tên ấy. Tên Beltshazzar xác định Daniel như là dân giao ước của Đức Chúa Trời thuộc Philadelphia trong những ngày sau rốt, nhưng tên thật thì được che giấu cho đến kỳ ấn chứng, vì tên ấy được viết trên trán họ, cũng là nơi dấu ấn được ghi.

Và tôi nhìn xem, kìa, Chiên Con đứng trên núi Si-ôn, và cùng với Ngài có một trăm bốn mươi bốn nghìn người; trên trán họ có ghi tên Cha của Ngài. Khải Huyền 14:1.

Daniel được gọi là Beltshazzar trong chương một và rồi trong chương mười, qua đó xác định ông là một biểu tượng của phong trào thiên sứ thứ nhất và phong trào thiên sứ thứ ba, vì chương một đại diện cho sứ điệp của thiên sứ thứ nhất, như đã được xác định chi tiết trong các bài viết trước. Bởi vậy, chương mười đại diện cho phong trào của thiên sứ thứ ba và dân giao ước trong những ngày sau rốt. Câu ấy vì thế xác định Beltshazzar là biểu tượng của những người hiểu sự gia tăng tri thức đã được mở ấn trong phong trào cải cách bắt đầu từ năm 1989. Điều này được thể hiện qua việc nhấn mạnh đến những gì Daniel (Beltshazzar) biết.

Daniel được mô tả là biết “điều” đã “được bày tỏ cho Daniel”, “và điều ấy là thật, nhưng thời kỳ đã định còn lâu; và ông hiểu điều ấy, và có sự thông hiểu về khái tượng.” Daniel hiểu “điều ấy”, và cũng hiểu “khái tượng”. Từ Hê-bơ-rơ “dabar” được dịch là “điều” trong câu ấy, và nó có nghĩa là “lời”. Về phương diện tiên tri, “lời” vừa đại diện cho khái tượng về “bảy thời kỳ”, đồng thời cũng đại diện cho Đấng Christ, là Ngôi Lời. Cả “bảy thời kỳ” lẫn Đấng Christ đều là Tầng Đá mà các thợ xây đã loại bỏ, và Daniel đại diện cho một dân sự hiểu cả hai yếu tố của biểu tượng về Lời.

Trong Đa-ni-ên chương chín, câu hai mươi ba, chúng ta thấy một trong những câu quan trọng nhất liên hệ đến các lời tiên tri về thời kỳ hai nghìn ba trăm năm và hai nghìn năm trăm hai mươi năm, được thể hiện qua câu hỏi ở Đa-ni-ên chương tám, câu mười ba, và câu trả lời ở câu mười bốn. Câu hỏi là: “Khái tượng ‘chazon’ nêu rõ sự đền thánh và đạo binh bị chà đạp—điều đã do ngoại giáo rồi sau đó là chế độ giáo hoàng thực hiện—sẽ còn kéo dài bao lâu?” Sự chà đạp ấy kéo dài hai nghìn năm trăm hai mươi năm, ứng nghiệm “bảy lần” trong Lê-vi Ký chương hai mươi sáu.

Câu trả lời cho câu hỏi ở câu mười ba là: cho đến hai nghìn ba trăm năm, bảy giờ đền thánh đã bị giày xéo sẽ được thanh tẩy; và khái tượng "mareh" về hai nghìn ba trăm năm liên kết hai lời tiên tri về thời gian lại với nhau; và trong câu hai mươi ba của Daniel chương chín, Gabriel đang dẫn Daniel hiểu mối liên hệ giữa hai khái tượng.

Ngay lúc người bắt đầu khẩn cầu, mệnh lệnh đã được ban ra, và ta đã đến để bày tỏ cho người; vì người rất được yêu thương: vậy hãy hiểu điều này và suy xét khái tượng. Daniel 9:23.

Từ được dịch cả là "understand" và "consider" trong câu ấy là từ tiếng Hê-bơ-rơ "biyn", và nó có nghĩa là "tách biệt trong tâm trí". Gabriel cho Daniel biết phải thực hiện một sự tách biệt trong tâm trí giữa "the matter" và "the vision". Từ "vision" trong câu ấy là từ tiếng Hê-bơ-rơ "mareh", và đó là khái tượng về hai nghìn ba trăm năm, kết thúc vào ngày 22 tháng 10 năm 1844. Từ tiếng

Hê-bơ-rơ được dịch là "matter" là cùng một từ được dịch là "thing" trong câu một của chương mười. Đó là từ tiếng Hê-bơ-rơ "dabar", và nó đại diện cho khái tượng về hai nghìn năm trăm hai mươi năm, cũng kết thúc vào ngày 22 tháng 10 năm 1844.

Trong câu thứ nhất của chương mười, dân giao ước của Đức Chúa Trời trong thời kỳ sau rốt được đại diện bởi Bên-tơ-sát-sa, và họ đã hiểu sự gia tăng của tri thức, vốn đến vào thời kỳ tận cùng năm 1989, điều ấy cho phép họ hiểu mối liên hệ giữa hai khái tượng, điều mà những người Mi-lơ-rít của phong trào thiên sứ thứ nhất chỉ hiểu một phần. Trong câu ấy, khái tượng được biểu thị là “điều” được xác định là dài hơn trong hai lời tiên tri, vì, xen giữa hai lần nhắc đến “điều” trong câu, Đa-ni-ên cho biết thời kỳ được ấn định cho “điều” (dabar) là “dài”, so với khái tượng (march).

Năm thứ ba đời Cyrus, vua Ba Tư, một điều đã được tỏ ra cho Daniel, người được gọi là Belteshazzar; điều ấy là chân thật, nhưng thời kỳ đã định thì còn lâu; và ông hiểu điều ấy và có sự hiểu biết về khái tượng. Daniel 10:1.

Cơ Đốc Phục Lâm Laodicê phủ nhận sự thật tinh tế rằng “bảy thì” là lời tiên tri về thời gian dài nhất mà những người theo Miller đã rao giảng, dựa trên một đoạn mà họ xuyên tạc để chuốc lấy sự hư mất cho chính mình. Bằng việc bác bỏ “bảy thì” trong cuộc phản nghịch năm 1863, họ không thấy mối liên hệ giữa hai lời tiên tri, và chỉ có thể, hoặc chỉ muốn, xem đoạn kế tiếp như xác định hai nghìn ba trăm năm.

Kinh nghiệm của các môn đồ rao giảng “Tin Lành về Nước Trời” vào kỳ giảng lâm thứ nhất của Đấng Christ tìm thấy sự tương đồng trong kinh nghiệm của những người công bố sứ điệp về sự tái lâm của Ngài. Cũng như khi các môn đồ đi ra rao giảng: “Kỳ đã trọn, Nước Đức Chúa Trời đã đến gần,” thì Miller và các cộng sự của ông cũng công bố rằng thời kỳ tiên tri dài nhất và sau cùng được nêu ra trong Kinh Thánh sắp chấm dứt, rằng sự phán xét đã gần kề, và vương quốc đời đời sắp được thiết lập. Việc rao giảng của các môn đồ liên quan đến thời điểm dựa trên bảy mươi tuần lễ trong Đa-ni-ên 9. Sứ điệp do Miller và các cộng sự công bố loan báo sự kết thúc của 2.300 ngày trong Đa-ni-ên 8:14, mà bảy mươi tuần lễ là một phần. Việc rao giảng của mỗi bên đều dựa trên sự ứng nghiệm của những phần khác nhau thuộc cùng một thời kỳ tiên tri vĩ đại ấy. Cuộc Đại Tranh Chiến, 351.

Đừng bỏ qua lô-gic nội tại của đoạn trích cuối cùng này. Phục Lâm La-ô-đi-xê không dạy cho thế gian rằng những người theo Miller cho rằng đền thánh được thanh tẩy là đền thánh trên trời, vì họ, và bất cứ ai muốn xem xét sử liệu, đều biết những người theo Miller tin rằng đền thánh được thanh tẩy chính là trái đất. Đoạn văn mà Phục Lâm La-ô-đi-xê vận vẹo đến nỗi chuốc lấy sự hư mất cho chính mình là: “vậy Miller và các cộng sự đã tuyên bố rằng thời kỳ tiên tri dài nhất và cuối cùng được nêu ra trong Kinh Thánh sắp mãn”, mà họ khẳng khái cho là hai nghìn ba trăm năm của Đa-ni-ên đoạn tám, câu mười bốn.

Các sách lịch sử của chính phái Cơ Đốc Phục Lâm ghi nhận rằng tất cả ba trăm giảng sư theo phái Miller đều sử dụng biểu đồ tiên phong năm 1843 trong các bài giảng của họ, và trên biểu đồ cũng như trong các chứng cứ lịch sử còn lại, điều này được thể hiện hết sức rõ ràng: “bảy thời kỳ” (hai nghìn năm trăm hai mươi năm) là lời tiên tri mà họ xác định là “thời kỳ tiên tri dài nhất và cuối cùng”, “sắp mãn hạn”. Do cuộc phản loạn năm 1863, khi họ khước từ viên đá nền tảng của “bảy

thời kỳ”, nay họ mù quáng khẳng khái rằng Bà White đang viết lại lịch sử đã được xác lập trong đoạn văn của The Great Controversy.

Trong câu một của Đa-ni-ên đoạn mười, Bên-tơ-sát-sa đại diện cho dân sự của Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt; họ hiểu cả câu hỏi lẫn câu trả lời của Đa-ni-ên đoạn tám, câu mười ba và mười bốn, mà Bà White xác định là nền tảng và trụ cột trung tâm của đức tin Cơ Đốc Phục Lâm. Qua sự trình bày của Đa-ni-ên trong câu ấy, ông đang xác lập một sự phân biệt giữa dân giao ước của Đức Chúa Trời trong những ngày sau rốt và Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê, vì họ là những người hiểu sự gia tăng của sự hiểu biết vào năm 1989.

Năm thứ ba đời Cyrus, vua Ba Tư, một điều đã được tỏ ra cho Daniel, người được gọi là Belteshazzar; điều ấy là chân thật, nhưng thời kỳ đã định thì còn lâu; và ông hiểu điều ấy và có sự hiểu biết về khái tượng. Daniel 10:1.

Câu thứ nhất là khởi đầu của khái tượng được ban bên bờ sông Hiddekel, và khái tượng ấy kết thúc ở chương mười hai. Chính tại đó, chúng ta thấy việc mở ấn sách Đa-ni-ên vào thời kỳ cuối cùng; bởi vậy, sự mô tả Đa-ni-ên hiểu cả “điều” lẫn “khái tượng” được liên hệ với những ai hiểu biết, tức những người được nhận diện là “khôn ngoan”, trái ngược với những ai không hiểu, là những kẻ được nhận diện là “ác”. Trong câu mười của chương mười hai, sự phân biệt giữa hai hạng người này được trình bày.

Nhiều người sẽ được tinh luyện, làm cho trắng và thử luyện; nhưng kẻ ác sẽ cứ làm điều ác; chẳng ai trong bọn ác sẽ hiểu; nhưng người khôn ngoan thì sẽ hiểu. Đa-ni-ên 12:10.

Những người "khôn ngoan" thì hiểu, còn kẻ ác thì không hiểu; và từ được dịch là "hiểu" là cùng một từ mà chúng ta đã nêu ở câu hai mươi ba của chương chín. Đó là từ Hê-bơ-rơ "biyn", nghĩa là phân tách trong tâm trí. Kẻ ác không hiểu sự gia tăng hiểu biết, vì họ không muốn thực hiện sự phân biệt trong tâm trí giữa hai khái tượng, tức những lẽ thật mà Belteshazzar được xác định là hiểu ở câu một, khi ông được gọi là Belteshazzar thay vì Daniel. Ở câu một, ông được xác định là dân giao ước của Đức Chúa Trời trong ngày sau rốt, và được xác định là những người hiểu hai khái tượng mà dân sự của Đức Chúa Trời phải phân biệt trong tâm trí. Chúa Giê-su minh họa phần cuối của một sự việc bằng phần khởi đầu của nó; và trong chương mười hai, những người khôn ngoan là những người hiểu lời tiên tri về 2.300 năm và mối liên hệ trực tiếp của nó với lời tiên tri về thời kỳ "dài nhất và cuối cùng", tức 2.520 năm.

Chúng ta sẽ tiếp tục nghiên cứu về khái tượng cuối cùng của Đa-ni-ên trong bài viết tiếp theo.

Dân Ta bị diệt vong vì thiếu sự hiểu biết; vì người đã khước từ sự hiểu biết, Ta cũng sẽ khước từ người, nên người sẽ không còn làm thầy tế lễ cho Ta; vì người đã quên luật pháp của Đức Chúa Trời người, Ta cũng sẽ quên con cái người. Ô-sê 4:6.

Cả anh em nữa, như những viên đá sống, được xây nên thành một ngôi nhà thuộc linh, làm chức tế lễ thánh, để dâng những của lễ thuộc linh, nhờ Đức Chúa Giê-xu Christ mà được đẹp lòng Đức Chúa Trời. Cho nên, Kinh Thánh cũng chép: Nay, Ta đặt tại Si-ôn một tảng đá góc chính, được chọn, quý báu; ai tin nơi Ngài sẽ chẳng bị hổ thẹn. Vậy, đối với anh em là những người tin, Ngài là quý báu; còn đối với những kẻ không vâng phục, thì tảng đá mà thợ xây đã

loại bỏ đã trở nên đá đầu góc, và là hòn đá gây vấp ngã, là tảng đá làm cho vấp phạm; tức là những kẻ vấp ngã vì lời, bởi không vâng phục—điều mà họ cũng đã được định như vậy. Nhưng anh em là dòng dõi được chọn, chức tể lễ vương giả, dân tộc thánh, dân thuộc riêng; để anh em rao truyền những sự ngợi khen của Đấng đã gọi anh em ra khỏi tối tăm vào ánh sáng lạ lùng của Ngài: trước kia anh em không phải là một dân, nhưng nay là dân của Đức Chúa Trời; trước kia chưa nhận được sự thương xót, nhưng nay đã nhận được sự thương xót. 1 Phi-e-rơ 2:5-10.

Và hãy coi sự nhẹn nhục của Chúa chúng ta là sự cứu rỗi; cũng như người anh em yêu dấu của chúng ta là Phao-lô, theo sự khôn ngoan đã ban cho ông, đã viết cho anh em; như ông cũng đã nói về những điều này trong mọi thư tín của mình; trong đó có vài điều khó hiểu, mà những kẻ đốt nát và không vững vàng xuyên tạc, như họ cũng làm với những phần Kinh Thánh khác, để chuốc lấy sự hư mất cho chính mình. Vậy nên, hỡi những người yêu dấu, vì anh em đã biết trước những điều ấy, hãy coi chừng kẻo anh em cũng bị lôi kéo theo sự lầm lạc của kẻ gian ác mà mất sự vững vàng của mình. 2 Phi-e-rơ 3:15-17.

Hãy nhắc họ những điều này, và răn bảo họ trước mặt Chúa rằng đừng tranh cãi về lời lẽ vô ích, trái lại chỉ làm hư hoại những người nghe. Hãy chuyên tâm để tỏ mình được Đức Chúa Trời chấp nhận, như một người làm công không có gì phải hổ thẹn, trình bày lời của lẽ thật cách đúng đắn. Nhưng hãy tránh những lời lẽ phạm tục và rỗng tuếch, vì chúng sẽ càng làm gia tăng sự không tin kính. 2 Ti-mô-thê 2:14-16.